

ריבונות

יוצא לאור ע"י נשים בירוק
והפורום למען ריבונות

כתב עת מדיני / 4 / תשרי תשע"ה, 2014

הן עם כלביא יקום

6

החלת החוק
הישראלי ביו"ש.
זה מתקרב
ח"כ אורית סטרוק

8

התשובה
לשקר
הערבי

ראיון נדיר
עם ג'ואן פיטרס

4

יעד הריבונות
עובר דרך ירושלים

השר ישראל כץ

תוכן

10 / אורי אליצור ד"ר
המטרה-החלת ריבונות על
כל ארץ ישראל

11 / ח"כ אלי ישי
מערכות הביטחון הזהירו,
המדינאים עצמו עיניים

12 / פרופ' אפרים ענבר
מדינה פלשתינית-זה
פשוט לא עובד

13 / ע"ד ד"ר הראל ארנון
כיבוש? ממי? לא היה כאן
אף אחד

15 / פרופ' אברהם ציון
כן עשינו את כל הסעויות
האפשריות בזו אחר זו

דבר המערכת

18 / הרב ברוך אפרתי
חובת כל אדם בישראל
לשאול עצמו בכל יום כיצד
הוא פעל למטן ארץ ישראל

19 / תא"ל במיל צביקה פוגל
דרג השטח מסוגל לבצע
כל משימה. צריך רק לחת
את המשימות הנכונות

21 / פלמח זאבי
זה מה שאבא רחבעם
היה חושנ

22 / דביר רביב
גונבים לנו את
ההיסטוריה ואנחנו
עוצמים עיניים

24 / משעון כהן
שמורת עוז וגאון'
- לזכר גיל-עד,
אייל ונפתלי הי"ד

8 / ג'ואן פיטרס, מחברת הספר
"מאז ומקדם", בראיון נדיר:
ריבונות ישראלית הנרחיית
מול השקר הערבי

4 / השר ישראל כץ
יעד הריבונות עובר
דרך ירושלים

6 / ח"כ אוריית טרונק
הריבונות בדרך.
החוקים כבר
על השולחן

אורי אליצור ד"ר. צילום מלון ראשון

אבא לקח על עצמו את משימת הסברת הריבונות

כבר כשהחל המאבק על ארץ ישראל השלמה לאבא ז"ל היה ברור שמטרת המאבק היא ריבונות של מדינת ישראל על כל הארץ. עם הזמן הוא גילה שיש כאלה שזה לא ברור להם ומישהו צריך להבהיר להם את הנקודה הזאת. את התפקיד הזה לקח אבא על עצמו. במשך השנים הוא פרסם מאמרים רבים שהבהירו את הנקודה הזאת. ב"ה, היום רבים כבר עוסקים בה ומדברים עליה וברור לכל שהנושא נמצא על שולחן הדיונים. אנו מודים למערכת "ריבונות" שבחרה להקדיש את הגיליון הזה לזכרו של אבא ולהביא בו מקצת ממאמרו של אבא בנושא החשוב הזה.

אייתי אליצור

מכתבים

ריבונות ולא סיפוח

קולות בימין קוראים לספח את יהודה ושומרון או אורזים מתוכם. אני קורא כאן להוציא את המונח סיפוח מהלקסיקון הפוליטי של הימין, זה לא סיפוח. לסיפוח יש קונטציה שלילית במיוחד בורה הבינלאומית-Annexation. מאחר ולדעת הקהל בחו"ל יש חשיבות לא מבוססת, מוטב למי שמבקש להחיל את הריבונות על יו"ש לא לנקוט בכיטויים המוכרים לגרמנים והרוסים את עצמם, לצרפתים, ההולנדים, הבלגים והצ'כים את עברם ולבריטים והאמריקאים את הכיבוש היפאני.

היטלר ביקש לספח את פולין ומורח אירופה. כך גם סטלין פלש וביקש לספח את המדינות הבלטיות ואת פולין. במאה ה-19 סיפח אביו של צ'רצ'יל את בורמה לאימפריה הבריטית ועוד.

יש להוציא את המושג "סיפוח" מהלכסיקון הציוני. לאותם אלו שימשיכו לראות בהחלת הריבונות - סיפוח אפשר להזכיר כי באוניברסיטה העברית, שראשיה התנגדו להקמת המדינה ובשנה שעברה ניתן בו דוקטורט בכימיה למבחל, ראו בחידוש ההתיישבות ביו"ש שאליו קרא טבנקין - סיפוח - תחת זאת כדאי "להחיל את הריבונות" בשיח הציבורי תחילה. זוהי דרך ארוכה ומפרכת אך "גם מסע של אלף מלים מתחיל בצעד אחד".

יהודה שלם
עפרה

זכויות אזרח ליהודים

הייתי בכנס שארגנתם בחיפה ואני רוצה לברך אתכן על העבודה הנפלאה. ברצוני לעלות בכתב כאן בדברים בהקשר לריבונות בשטח C.

בין יתר הנימוקים חסר לי מאוד הנימוק של זכויות אזרח. תושבי יהודה ושומרון חיים למעלה מ-45 שנה בממשל צבאי זה לא דבר נורמאלי. הערבים חיו בארץ פחות מ-20 שנה בממשל צבאי (בקום המדינה). הדבר לא סביר, פוגע בזכויות האזרח הבסיסיות של מאות אלפי תושבים, כל אחד, כולל "יפי הנפש" יכול להתחבר לזה.

וגם בחו"ל הדבר מאוד ברור וטבעי. זה לא הביטחון, הזכויות מקיף ל'ריבונות' אודות חזונו הקורם עור וגידים להחלת הריבונות הישראלית על יהודה ושומרון. מצבו הרפואי המורכב של אורי ז"ל לא היווה מניעה עבורו לקיומו של הראיון, אך הימים היו ימי ההיערכות המחודשת בעיתונו 'מקור ראשון', ימים גרושי לר"ז שהובילו לדחיית הראיון המתוכנן מיום ליום. הראיון נדחה עד שהשיגה אותו ואותו הבשורה המרה על פטירתו. מי שהציב את החץ והראה את הדרך ללא מורא ובשפה ברורה איננו עור עימנו, אך הצועדים בדרך זו הולכים ומתרבים ואין בנו ספק שיחד ובהקל רב ועצום עוד נגיע.

באדיבות משפחתו היקרה ניתנה לנו הזכות לנבור באינספור מאמרי וולדות מתוך ים הפנינים שבהם כמה ואותן שיבצנו לאורכו של הגיליון שבידיכם. לא קלה הייתה מלאכת הבחירה. כל מאמר ומאמר שהותיר אורי אליצור אחריו הוא בעל אמירה ותובנה שיש להפנים ללמוד, ללמד ולהנחיל, אך קוצר היריעה חייב אותנו לבחור קטעים אחדים ממאמריו בתקווה ובאמונה שכתביו המלאים עוד יסיפוי ויהדהדו במרחב הציבורי של ישראל.

כאן המקום להודות לבני משפחתו של אורי ז"ל על שיתוף הפעולה ולצד דבר המערכת אנו מפרסמים את דבריו האישיים של בנו, הרב אייתי אליצור, לכבוד הגיליון המוקדש לזכר אביו המנוח.

אורליה קירמאיר
חיפה

ריבונות / כתב עת מדיני

יוצא לאור ע"י נשים בירוק והפורום למען ריבונות
עורך ראשי וריבונות: שמעון כהן מערכת: יהודית קצובר, נדיה מטר
עיצוב ופיתוח קונספט: Good ביצוע גרפי: אלי ויסברג הפקה: אפרת עיזובים
לתגובות: ribonut@gmail.com תפוס: 02-9309148, תפוס: 02-9961458
www.womeningreen.org נשים בירוק, ת.ד. 7352, ירושלים 91072

השר נכץ: יעד הריבונות עובר דרך ירושלים

כצער ראשון בקרב על הריבונות בירושלם פתח השר נכץ במהלך שובליות כיוון ירושלים רבתי. צילום: אופק

הוא מוגדר כבולדוזר של הממשלה ולצד מהפכות התעבורה שהוא מחולל בכבישי ישראל הוא להערכתו לתכנית הזו יקשה למצוא מתנגדים ואחרים גם מקדם את הקמתה של ירושלים רבתי שתכלול בתוכה את גוש עציון, מעלה אדומים ועוד. המפה כולה תיראה אחרת. השר ישראל נכץ בראיון.

בקריאה טרומית הוא הפעיל את כל כוחו ורפי איתן התקפל", נזכר נכץ. "המהלך הזה לא נוגד דברים אחרים ויש לו יתרונות עצומים. הוא יכול לקבל את הרוח הגבית הגדולה ביותר שיש. יש לרכז את המאמץ על אבן הבוחן הזו ולהפעיל את כל העצמה הפוליטית והפרלמנטארי והתקשורתית על הדבר הזה כי הכי קל להילחם על זה. כשהדבר הזה יקרה יישברו כל כללי המשחק הלא רלוונטיים שאנחנו הולכים איתם כבר כל כך הרבה שנים. זו נקודה ארכימדית", הוא אומר ומדגיש כי אין בפעילות זו כדי למוער את כוחה של הפעילות ההתיישבותית המעשית ברחבי יהודה ושומרון. ומה צפוי לומר על התכנית ראש הממשלה נתניהו? הוא לא יגיד לך להירגע? "אי אפשר להגיד לי דברים כאלה. אני מאמין בזה ואפעל בכל כוחי לקדם את זה ולהשיג רוב בממשלה. אנסה לשכנע אותו שכדאי לו. זו יוזמה שקל להסביר אותה בעולם. כשם שמדברים על חשיבות ההכרה במדינה היהודית ניאבק על ירושלים. זה הדבר הגדול שיש לו את מירב התמיכה בארץ ובעולם, בקהילות היהודיות ובקונגרס האמריקאי. זה מתבקש גם מבחינת ההיגיון הדיפלומטי. כך עובדות עיריית בעולם. על זה שווה לנהל מערכה". מהלך כזה עשוי להביא לשינויים בהרכב הקואליציה... "יכול להיות. זה גם שווה. עד שאנחנו נלחמים על בניית מבנה חשוב ככל שיהיה או על שולי בנייה חשובה בישוב כלשהו בואו ניאבק על הדבר הגדול. בואו נשים את כל המנהיגים הללו מול ירושלים ונכתנו על ירושלים. ככל שתהיה אווירה ציבורית תומכת הדבר יגרום לטחף משמעותי".

שניתן לגייס סביבו את מקסימום התמיכה". כאמור, כשכץ מדבר על תמיכה הוא לא מסתפק בתמיכה הפרלמנטארי או הציבורית כאן בישראל. "יהדות העולם ובעיקר יהדות ארה"ב תומכת במהלך כזה ותומכת בירושלים", הוא אומר ומוסיף: "בארה"ב יידיי ישראל יקבלו כאן דבר ברור ומשמעותי להיאבק עליו. לא להיות עוד בקרב מאסף על דברים קטנים אלא מאבק על הדבר הגדול". אך גם כאן, בישראל, משוכנע נכץ בכך שהוא נמצא בעיתוי הנכון. מהלכיו האחרונים של אבו מאזן, חבירתו לממשלה אחת עם חמאס ופנייתו לאו"ם, משכנעים עוד ועוד חלקים בחברה הישראלית וגם סביב שולחן הממשלה שיש צורך במהלך דרמטי. לטעמו זה המהלך הנכון והנצרך כעת. "נפל דבר. אמרתי כבר בעבר שאבו מאזן לא יוותר על השיבה ועל סוגיות יסוד והיום יש גם שרים מ"ש עתיד" שאומרים שהם לא רואים את אבו מאזן חותם על הסכם ומוותר. לציבור ברור שבטווח השנים הקרוב בוודאי שלא יקרה דבר מול הרש"פ. ישראל נדרשת לשקול צעדים ולטעמי זה הצעד הנדרש".

'היה תכנון, רפי איתן הבטיח לתמוך. אולמרט לחץ ואיתן התקפל'

כך ניסה לקדם מהלך דומה כבר בשבתו בשורות האופוזיציה. אהוד אולמרט היה אז ראש הממשלה וכך, או חבר כנסת מן המניין, רקם את המהלך בתיאום עם השר דא רפי איתן, ראש סיעת הגמלאים. "לשון המאזניים הייתה סיעת הגמלאים של רפי איתן. הוא הבטיח לי תמיכה וכשאו למרט ראה שזה רציני ואוטוטו זה עובר

צעד ראשון בקרב על הריבונות ביהודה ושומרון - כינון ירושלים רבתי שתתפרס הרבה מעבר לקו הירוק. השעה בשלה והרעיון נכון. זה יהווה זרז לשאר הדברים הנכונים ביהודה ושומרון".

בואו ניאבק על הדבר הגדול. בואו נשים את כל המנהיגים מול ירושלים ונכתנו על ירושלים. ככל שתהיה אווירה ציבורית תומכת, הדבר יגרום לטחף משמעותי.

מה כבר יטענו המתנגדים? דמוגרפיה? מדיניות?

בתכניתו מתכוון השר כץ לכלול בירושלים רבתי את מעלה אדומים, ביתר עילית, גבעת זאב וגוש עציון. על אזורים אלה תוחל הריבונות הישראלית, מערך לוגיסטי תחבורתי ותשתיתי יאחד את הרשויות הללו תחת קורת גג אחת לצד שמירה על עצמאות מוניציפאלית בתחומים רבים.

דגם למודל שעליו הוא מדבר מוצא כץ בבירות אירופה. לדבריו כל לונדוני או פריזאי שישמע על הרעיון יקבל אותו כמוכר מאליו. כך זה אצלם ואין שום סיבה שזה לא יהיה גם אצלנו.

כץ משוכנע שמול רעיון הרחבתה של ירושלים יקשה על השמאל להציב התנגדות עיקשת. אין בכך, הוא מוכיח, איום דמוגרפי כלשהו. כלל המפלגות הציוניות, בשמאל ובוודאי בימין, שבות וטוענות שמדובר באזורים שהיו חלק ממדינת ישראל בכלל הסכם עתידי. למתנגדים תיוותר רק טענת העיתוי, טענה שתצריך מאבק פוליטי והסכרתי לא פשוט אך עם זאת כזה שניתן להגדירו כקל ביותר, יחסית, לנוכח עמדת הציבור הישראלי ואף לנוכח עמדתם של יידיי ישראל בארה"ב, בקונגרס ומחוצה לו, לגבי ירושלים וחשיבותה.

"יהיה כאן מאבק", הוא יודע. "אני מוביל מאבק באופן גלוי ככל יכולתי וכוחי. אתן לחברי כנסת להוביל חקיקה ואני אאבק להגיע לרוב בתוך הממשלה. מדובר במהלך שלא נעשה מאז ששת הימים וברור שהיה כאן מאבק אבל לטעמי השעה בשלה והרעיון נכון. זה יהווה זרז לשאר הדברים הנכונים ביהודה ושומרון בעתיד, אבל בשלב זה נראה לי שמדובר בדבר איכותי

אבל עד אז השר כץ כמו השר כץ לא שוקט על השמרים. את הוירה הפוליטית מדינית הוא רואה כמו זירת קרב בה ניצבים אלה מול אלה גייסות השמאל מול גייסות הימין וכדי להכריע את הקרב יש לאתר את הנקודה החלשה אצל האויב שממול ובה להפעיל את מלוא העוצמה. קרב הבקעה קוראים לזה והנקודה החלשה, זו שלשמאל יהיה קשה להתמודד איתה, היא ירושלים. כצעד ראשון בקרב על הריבונות ביהודה ושומרון פתח כץ במהלך שתכליתו כינון ירושלים רבתי שתתפרס הרבה מעבר לקו הירוק. במידה והמהלך הזה יצלח, הוא יודע, התמונה המדינית והפוליטית תשתנה ללא הכר. הריבונות תהיה כבר ממש כאן בהישג יד.

כל הניסיון ללכת לכיוון של מדינה פלשתינית מלכתחילה נועד לכישלון. אני מדבר על אוטונומיה עם זיקה אזרחית לירדן וסוג של זיקה פוליטית בעתיד לירדן, אוטונומיה שתאפשר להם לנהל את חייהם אבל ללא ענייני חוץ וביטחון.

בימים של יישור קו בשורות הליכוד מאחורי עמדה אחת ניתן לראות לא פעם את שר התחבורה, השר ישראל כץ, מציג עמדה ברורה ומוביל מגמה. כך היה בימי השתיקה המיניסטריאלית סביב שחרור המחבלים וכך בהודמנויות נוספות. רוח זו היא שככל הנראה מובילה את השר כץ להציג עמדה ברורה גם בסוגיית הריבונות, ובעוד רבים מחבריו לליכוד עסוקים במזעור נוקי אוסלו ובכיווי שריפות שהבעירו בשמאל הוא אומר בבירור - ריבונות ישראלית ביהודה ושומרון היא התכנית שיש להציב על השולחן ובגלוי.

השר כץ תומך בתפיסת החלת הריבונות המדורגת בראש ובראשונה על שטחי C ואף מעבר לכך. בניגוד לתכניתו של בנט סבור כץ שניתן להחיל ריבונות כזו על השטח גם מבלי לכלול בתוכו את הערבים המתגוררים בו, אוכלוסייה הנאמדת בכשבעים אלף איש. "אבל גם החלת ריבונות על כל שטחי C היא מהלך טוב", הוא אומר ל'ריבונות' ומציין בהתייחסו לשר בנט: "חלקנו דעות דומות גם בעבר, עוד לפני שהוא הפך לחבר כנסת".

ומה באשר לאוכלוסייה הערבית על פי התכנית של כץ מחוץ אותנו לפתרון שעליו דובר כבר בקמפ-דייב, רעיון האוטונומיה. "בחזונו אני רואה אוטונומיה לתושבים הערבים כמו שנקבע בקמפ-דייב. זה היה הכי נכון וחבל שהדיון בזה הפוסק. כל הניסיון ללכת לכיוון של מדינה פלשתינית מלכתחילה נועד לכישלון. אני מדבר על אוטונומיה עם זיקה אזרחית לירדן וסוג של זיקה פוליטית בעתיד לירדן, אוטונומיה שתאפשר להם לנהל את חייהם אבל ללא ענייני חוץ וביטחון".

השר ישראל כץ

הריבונות בדרך. החוקים כבר על השולחן

בעוד רבים מדברים, מכריזים ומצהירים הצהרות, על שולחן הכנסת כבר מוכנים עשרה חוקי ריבונות הנוגעים לעשרה אזורים שונים ביהודה ושומרון. מאחורי המהלך עומדים צמד ראשי השדולה למטן ארץ ישראל, חברי הכנסת אורית סטרוק ויריב לוין. האם אנחנו מתקרבים למימוש המהלך?

ח"כ אורית סטרוק וח"כ יריב לוין, ראשי שדולת ארץ ישראל

הסכמי אוסלו היו סטייה קשה מאד מהנתיב העולה של הציונות, אבל עכשיו יש התפכחות מהסכמי אוסלו וזה הזמן לחזור לנתיב הקלאסי של הציונות. באנו לארץ כדי להחיל עליה את הריבונות הישראלית

הממשלה התנגד, אחר כך הצטרף וכעת הוא מוביל אותו. אני לא שוללת את האפשרות שראש הממשלה יתמוך או לפחות לא יפריע לקידום החוק. כבר כעת שרים רבים תומכים בקול רם במהלך, גם מהליכוד, גם מישראל ביתנו וגם מהבית היהודי. הדברים תלויים בעבודת הסברה וככל שרעיון שתי המדינות יתברר לציבור כרעיון אבסורדי שאינו בר מימוש, הבנה שיותר ויותר מהציבור מפנים אותה כבר כעת, ככל שזה יקרה כך רעיון הריבונות, רעיון הציונות שהוא לא הרעיון החלופי אלא הרעיון הראשון והמוביל, ילך ויתקדם".

מוותרים על האזורים הללו אלא רק מתקדמים ועולים עוד מדרגה".
ישנה טענה שהועלתה על ידי העיתונאית קרולין גליק ולפיה ריבונות בחלק מהאזורים תהיה תשלום מלא על חצי מהסחורה כי מתקפה בינלאומית נספוג בכל מחיר, ולכן נכון יהיה להחיל ריבונות על כלל השטח.
"אם הציבור בישראל היה בנוי משבע מיליון קרולין גליק ואורית סטרוק או היא צודקת, אבל העם לא כזה. צריך לכוון למשהו שהציבור הישראלי במצבו הנוכחי יכול לעכל. עצם התפנית שאנחנו מבצעים מרעיון אוסלו ומהקונספציה של פתרון שתי המדינות לרעיון המדינה האחת זו תפנית מאוד משמעותית שגם אותה צריך שהציבור עוד יעכל. על הציבור לעכל גם את היכולת להחיל ריבונות על אזורים שיושבים בהם גם כמה אלפי ערבים שנקראים בפי הציבור עדיין פלשתינאים. בעבודת הסברה הציבור יוכל לעכל זאת. כעת אי אפשר לייצר בסיס תמיכה כזה לרעיון של סיפוח כל השטח כולל רמאללה שכם וערים נוספות. אני מסכימה לכך וגם קרולין מסכימה לכך אבל הציבור הרחב עדיין לא שם. לכן אנחנו צריכים להמשיך במסלול הציוני שמאז ומעולם היה מסלול מדורג".

מיד עם שחרורה של חברון מעול הכיבוש הירדני, קרא דוד בן-גוריון ליישב מיד יהודים בחברון "כדי להבהיר לעולם את בעלותה (של ישראל) על השטחים שהיו תמיד יהודיים, ואבדו לה במלחמת העצמאות

הראשון של עם ישראל, ובימלה העולה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה" היו בנות ישראל יצאות לחולל בכרמים. כאן באזור הזה קרא ירמיהו הנביא: "עוד ייקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת... והשיבותים אל המקום הזה, והושבתים לבטח... בארץ בנימיין ובסביבי ירושלים".

גם השמאל הסכים לעיקרון הגושים

חברת הכנסת סטרוק מדגישה כי הצעות החוק מנצלות גם את הרקע המדיני שהוכשר על ידי השמאל. "מבחינת הסברה אנחנו מקדמים את הכיוון שאומר שגם השמאל אומר שמה שהם מכנים כגושי התיישבות וודאי יישאר בריבונות ישראל בהסכם. אנחנו אומרים שאין הבלל מהותי בין מה שהם מגדירים כגושים מה שאנחנו מכנים כגושים, כלומר כל האזור המיושב, כי מבחינה דמוגרפית אין משמעות ומבחינת התועלת יש כאן ערך גדול של יישובים שאנשים חיים בהם כבר שלושה וארבעה דורות מעבר לכך שמדובר באזורים שהם ערש התרבות היהודית".
ומה לגבי שטחי A-1 ו-B? ויתרתם עליהם?
"אנחנו מבינים שהתהליך מדורג וכרגע מהלך באזורי C הוא הגיוני וריאלי לעומת האזורים האחרים שהם עדיין רחוקים מהשגתנו בשלב הזה. אבל כל ההיסטוריה מתפתחת ואנחנו לא

חבל ארץ זה במשך 19 שנה תחת כיבוש ירדני, עד ששחרר במלחמת ששת הימים".
בחוק הנוגע לחברון, דוגמא נוספת, נכתב: "חברון וארץ יהודה היו מאז ומעולם חלק בלתי נפרד מארץ ישראל ההיסטורית, ערש הולדתו של עם ישראל. בחברון חיו ונקברו אבות ואמהות האומה הישראלית, במערת המכפלה שהיא הקניין העברי הראשון בארץ ישראל, ובה הוקמה לראשונה מלכות בית דוד. בהרי חברון שגשו חיים יהודיים גם לאחר חורבן בית שני, ובעיר עצמה התקיים רצף של חיים יהודיים עד לפרעות תרפ"ט ותרצ"ו. בתום מלחמת העצמאות נותרו העיר חברון וסביבותיה במשך 19 שנה תחת כיבוש ירדני, עד ששחרר במלחמת ששת הימים. מיד עם שחרורה של חברון מעול הכיבוש הירדני, קרא דוד בן-גוריון ליישב מיד יהודים בחברון "כדי להבהיר לעולם את בעלותה (של ישראל) על השטחים שהיו תמיד יהודיים, ואבדו לה במלחמת העצמאות", וציין כי "ראויה חברון להיות אחותה של ירושלים".

להכיר את ההיסטוריה היהודית דרך הצעות החוק

מאז חלפו שנים רבות, במהלכן הקימה מדינת ישראל באזור יישובים ישראלים משגשגים, בהם מתגוררים עשרות אלפי אזרחים ישראלים, שחלקם כבר מגדלים במקום דור שלישי ורביעי. בצד יישובים חדשים אלה, מצויים באזור מקומות קדושים, ראש וראשון להם מערת המכפלה אליה נהרים רבבות אלפי ישראל, וכן אתרים ארכיאולוגיים והיסטוריים המעידים על הקשר רב השנים של עם ישראל לתבלי ארץ אלה. לכן הגיעה העת להחיל את הריבונות על אזורים אלה הכוללים את חברון, קריית ארבע ויישובי המועצה האזורית הר חברון לרבות אזורי המסחר והתעשייה. האתרים הארכיאולוגיים, הכבישים, שטחי סי וכל אדמות המדינה שבין היישובים. ברוח זו נוסח גם החוק הנוגע לאזור בנימיין: "אזור ארץ בנימיין היה מאז ומעולם חלק בלתי נפרד מארץ ישראל ההיסטורית, ערש הולדתו של עם ישראל".
בין בית אל ובין העי נטע אברהם אבינו את האלה בתחילה, בבית אל שמע יעקב אבינו את ההבטחה: "הארץ אשר אתה שוכב עליה, לך נתנה ולזרעך", בשילה הוקם המרכז הרוחני

אלו מספרים שבמהות לא משנים את המאזן הדמוגרפי שרק הולך ומשתפר עם השנים. כל אזור שנחלית לקדם את החקיקה לגבי המשמעות היא שיוחל בו הריבונות הישראלית".
בדברי הסבר לחוק צייטו סטרוק ולוין בהרחבה קטעים ממגילת העצמאות "כי בעינינו מדובר במהלך אחד שמתחיל בהחלת הריבונות ב-48' ונמשך עד החלת הריבונות בימינו. זה אותו הרצינאל שמדבר על כך שבארץ ישראל קם העם היהודי ובה הייתה כל ההיסטוריה שלו. מעולם לא היה כאן בית לאומי לשום עם אחר, במשך אלפיים שנה שמרנו לארץ אמונים והתגעגענו. אנחנו מזכירים את החלטת ועידת סאן רמו להקמת בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל. ההחלטה הזו מהווה הבסיס בחוק הריבונות במרחבי ארץ ישראל".

עשרה חוקים להחלת ריבונות על עשרה אזורים שונים ביהודה ושומרון הכינו חברי הכנסת אורית סטרוק ויריב לוין, ראשי שדולת ארץ ישראל בכנסת. על החוקים שהוגשו וממתנים לשעת כושר לקידום במשעולי החקיקה הפרלמנטאריה שחתנו עם חברת הכנסת סטרוק.
"חוקי הריבונות נועדו למעשה להחיל את הריבונות הישראלית על אזורי ההתיישבות ביהודה ושומרון, מה שמכונה אזורי C, באופן מדורג. מתוך תפיסה שכל התהליך הציוני הוא תהליך הדרגתי. יש אמנם לעיתים קפוצות בהדרגה הוא אבל מדובר בתהליך מדורג. גם בשאר מדינת ישראל הדברים היו מדורגים. בהתחלה הייתה ריבונות על חלק משטחי המדינה, לאחר מכן על ירושלים ובהמשך על רמת הגולן. אנחנו מאמינים שמדובר בתהליך שצריך להתפתח הלאה והלאה", מסבירה סטרוק את ההגיון שמאחורי שרשרת החוקים.
סטרוק ולוין רואים בעיתוי הנוכחי בצל תמורות המורח התיכון והמציאות הקרובה יותר של העימות מול ערביי הרש"פ מועד ראוי מאין כמותו לקידום המהלך שלהם. "הסכמי אוסלו היו סטייה קשה מאוד מהנתיב העולה של הציונות, אבל עכשיו יש התפכחות מהסכמי אוסלו וזה הזמן לחזור לנתיב הקלאסי של הציונות. באנו לארץ כדי להחיל עליה את הריבונות הישראלית ולהקים בה מדינה יהודית על כל השטח, בהדרגה".

מדובר במהלך אחד שמתחיל בהחלת הריבונות ב-48' ונמשך עד החלת הריבונות בימינו. זה אותו הרצינאל שמדבר על קם העם היהודי ובה הייתה כל ההיסטוריה שלו. מעולם לא היה כאן בית לאומי לשום עם אחר

ועדה בכנסת. צילום מירי זחי

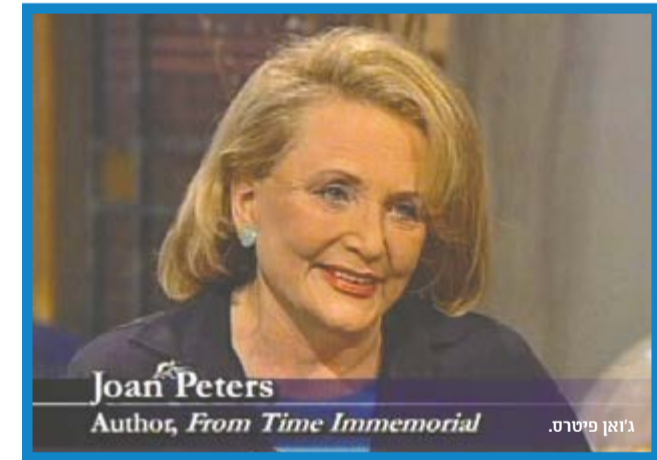
"אין ספק שהזירה הבינלאומית חשובה ורלוונטית ונצטרך לעשות עבודת הסברה גם בזירה הזו, אבל הדברים מתחילים בכך שעם ישראל יידע מה הוא רוצה. העולם לא הכיר עד היום לא בריבונות בירושלים ולא ברמת הגולן ולמרות זאת הריבונות שרירה וקיימת".

ג'ואן פיטרס בראיון נדיר: ריבונות ישראלית הנרחבת מול השקר הערבי

מחברת רב המכר 'מאז ומקדם' מנתחת בפשטות וברהיטות בראיון מיוחד ל'ריבונות' את המציאות המזרח תיכונית שבה מתנהלת ישראל וקוראת לעולם להתעורר מהשקר הערבי המגולם בצמד המילים 'מדינה פלשתינית'.

ספרה של העיתונאית היהודייה-אמריקאית ג'ואן פיטרס 'מאז ומקדם' הוצאת הקיבוץ המאוחד) שגם אותו תרגם יפה אהרון אגור, חולל טלטלה עמוקה והפך בתוך זמן קצר מרגע צאתו לאור לחלק בלתי נפרד מהשיח הפנים ישראלי סביב סוגיית ערביי יהודה ושומרון, הפליטים, אוניברסיטה והסיוע להסדר קבע בין ישראל לשכנותיה. בימים אלה ממשיכה העיתונאית הנמרצת לכתוב ולגלות מעורבות במתרחש במזרח

התיכון בכלל ובעיתונות הישראלית ערבי בפרט. בשנים האחרונות מקיימת פיטרס קשר של הערכה הדדית עם ראשי נשים בירוק, יהודית קצובר ונדיה מטר שהפנו אליה מספר שאלות על ספרה המיתולוגי, על ציונות וגם, איך לא, על ריבונות. שהובילו אותה לכתיבת הספר שחולל בה תפנית קיצונית מפעילות וכויות אדם שהגיעה לישראל כדי לתמוך בערביי הארץ ועד לעמדותיה כיום שהתמכחו לנוכח העובדות להן נחשפה במהלך כתיבת הספר. כדי להשיב מעדיפה פיטרס להיאחז בדברים שכתבה בספר עצמו. "התיאור עצמו נמצא בספרי 'מאז ומקדם', וכדי שאוכל למנות את כל הסיבות שגרמו לי לקרוא תיגר על כל האמונות הקיימות לגבי ישראל והערבים עלי לצטט מספרי כדי להיזכר בשאלות באופן מדויק, ובכל אותן פרצות ב'היסטוריה' כפי שהיא נשאלת על נס בידי 'המומחים' העולמיים".

ג'ואן פיטרס. Author, From Time Immemorial

פיטרס מזכירה כי בעברה לא הייתה ציונית, "לפחות לא עד שהמחקר שלי לימד אותי מדוע הציונות היא מפעל חיוני עבור אותם יהודים שמבינים שמדינת ישראל היא גם מבצרים וגם משוש חייהם לעד. תמיד הייתי פעילה נלהבת למען וכויות האדם. סייעתי בידי שחורים אמריקנים לממש את זכות ההצבעה שלהם, והשתמשתי במעט הידע שהיה לי אז כדי להשוות בין הערבים בישראל ובין שערוריית העבדות ולאחר מכן הגעונות ששררה בחלק ממדינות הדרום, כגון מיסיסיפי ודרום קרוליינה שבהן עבדתי. עם הזמן גיליתי, כמובן, כי ההשוואה הזאת היא מנוחכת ובלתי מדויקת בעליל, וכי קווי הדמיון נמצאים דווקא בין יהודי פלשתינה - היינו, יהודי ארץ ישראל מאז ומקדם - ובין השחורים של אמריקה, שתי קבוצות שנמצאו תחת דיכוי בר-השוואה".

אוניברסיטה מתעתע בעם היהודי ובעולם כולו

נתח מרכזי מספרה מקדישה פיטרס לשירות שמעניק ארגון וכויות האדם של האו"ם 'אוניברסיטה'

להנצחת הפליטות הערביות, פליטות שהפכה לחלק בלתי נפרד מהמאמצים לקעקוע דמותה של ישראל בעיני העולם ובעיני עצמה. נשים בירוק מבקשות מפיטרס התייחסות ערכנית לארגון שנועד להשכין שלום בעולם אך בסופו של יום מחזק את החפצים בהשמדתה של ישראל. "אוניברסיטה" מבצע הונאה כנגד העם היהודי וכנגד העולם מאז שהפך לארגון "הפליטים" היחיד שפועל למען קבוצה אחת בלעדית של פליטים בעולם. הפליטים הערבים שברחו או שנעקרו בזמן מלחמת השחרור מנו קבוצה קטנה בהשוואה למאות מיליוני העוקרים בעולם כתוצאה ממלחמות

וחיכוכים. כמו כן, מספרם של אותם ערבים שנעקרו מבתיהם היה קטן לאין ערוך ממספר הפליטים היהודים שנולדו בארצות ערב שנאלצו לנוס על נפשם. ברם, רק הערבים זכו לספירה חוזרת ונשנית בכל מחנות הפליטים". פיטרס מוסיפה ומזכירה בדבריה כי "ההונאה והזיופים חזרו ונשנו, כפי שהעידו חברי קונגרס אמריקנים, והדבר התאפשר הודות לצוות של אוניברסיטה המורכב, כמעט באופן מוחלט, מעובדים ערבים".

האם קיים סיכוי שהעולם יפתח ויתעורר להיכרות עם האמת ההיסטורית והמעשית? יש משהו שממשלת ישראל ומדינת ישראל צריכות לעשות כדי לקדם את רגע ההתפתחות הזה? "העולם ראה מעט מן האמת ב-1967, כאשר ישראל אחזה במושכות והביעה במעשים את זכותה ואת עוצמתה. כיום, דעתי היא שיש לפעול ביתר כוח וביתר שאת בשם אותה אמת, כדי להשמיר את נגע החמאס-דאעש-אש"ף-חיזבאללה שפושה בגבולותינו. מדוע דאעש נתפס כאיום עולמי, בעוד חמאס-דאעש מקבל הנחות וזוכה לאמפתיה בזמן שישראל והיהודים יוצאים למתקפה בניסיון להגן

על ארצם מפני הרעה השטנית הזאת?", תולה פיטרס שאלה בחלל האוויר. ולסיום עולה שאלת הצורך, כן או לא, בריבונות ישראלית ביהודה ושומרון ובקעת הירדן וגם כאן תשובתה של פיטרס נחרצת: "יכולה להיות רק מדינה ריבונית אחת, והיא מדינת ישראל, אשר לה הזכות על חבל ארץ זה כפי שנקבע על ידי כל הגורמים: הצהרת בלפור, חבר הלאומים, הנשיא טרומן ואף האו"ם. כולם. מימין ומשמאל...".

לדבריה "כל טענה באשר היא כלפי העם היהודי - כולל סוגיית יהודה ושומרון - הינה שקרית וחתרנית. האם כל קבוצה אחרת שתתבע את זכותה להיות עם - למשל, תביעתה של כנופיית באדר-מיינהוף שברלין וסביכותיה תוכרו כמדינת מיינהוף מאז ומקדם - האם גם אליה יש להתייחס ברצינות? רעיון "המדינה הפלסטינית" הוא נלעג לא פחות. יש כאן היסטוריה שקרית וטענות שקריות - המנסות לחקות את ההיסטוריה הלגיטימית והמוצדקת של העם היהודי".

יש כאן היסטוריה שקרית וטענות שקריות - המנסות לחקות את ההיסטוריה הלגיטימית והמוצדקת של העם היהודי

בימים אלה מקים חבר הכנסת לשעבר איוב קרא את המטה למאבק בהקצנה המוסלמית. קבלת שבע מצוות בני נוח הוא מהלך הכרחי לחיים נורמאליים באזור. זה המסר שאיתו הוא יוצא גם לתושבי עזה, וכן, יש לו מה לומר גם על הכרח הריבונות.

"ירדן נועדה להיות פלשתין. למה צריך פתרון נוסף?"

שהאסלאם הקיצוני הוא עבורם אויב מר ואכזר. הפצנו כרוזים בעיתונות ובאינטרנט ואף ברצועת עזה על חשיבות שבע מצוות בני נוח המאפשרות מקום לכולם ועל בסיסם צריך העולם להתקיים", הוא אומר ומספר כי "בכרוז שפויזרו בעזה קראנו להם לקום נגד האלמנטים הקיצוניים ששם". מאמין שטפסוף העמדות המתונות יניב תוצאות גם אם רק בטווח הארוך.

חשוב שהנהגת העם תכה על חטא על כך שעדיין לא נחקקו חוקים שייתאימו לערכים של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, אבל קודם כל היא יהודית. אם היא לא תהיה יהודית היא לא תהיה דמוקרטית."

אנחנו בדמוקרטיה שלא יודעת להתגונן

איוב קרא תוקף ומבקר גם את התנהלות הזירה הדמוקרטית פוליטית בישראל מול חברי הכנסת של בל"ד. לא יתכן, הוא אומר, שחברי כנסת יוצאים לקטאר ונפגשים עם שונאי ישראל הגדולים ביותר וביניהם עם עומי בשארה. הם קוראים להחריב את ישראל ומכנים את זה דמוקרטיה. הדבר הזה לא יכול להימשך. אנחנו מוצאים את עצמנו במצב של דמוקרטיה שאינה יודעת להתגונן וזו כבר אנרכיה. חשוב שהנהגת העם תכה על חטא על כך שעדיין לא נחקקו חוקים שייתאימו לערכים של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, מדינה שהיא דמוקרטית אבל קודם כל היא יהודית. אם היא לא תהיה יהודית היא לא תהיה דמוקרטית".

על הדמוקרטיה הישראלית שקרא חושש לעתידה הוא מוסיף ואומר: "אני מוטרד מהמתרחש כאן ולא רק בעיראק ובסוריה כי בסכנין ובערבא ראינו שהניפו דגלי דאעש, דגלים שמשמעותם הוזהרות עם מי שרוצה

מדובר בניקיון אתני של כל מי שאינו מוסלמי והדבר עשוי להוביל אותנו למלחמת עולם שלישי על כל המשתמע כי זה לא יסתיים פה אלא יימשך לכיוון אירופה". תחושתו של קרא נשענת בין השאר על נתונים על התחזקות חסרת תקדים של האיסלאם באירופה. הוא מזכיר נתון שפורסם באחרונה ולפיו "השם הפופולארי ביותר לתינוקות באנגליה בשנת 2013 הוא מוחמד, בבריסל מתקרב היום בו ייבחר ראש עירייה מוסלמי ובפריז יש שכונות שהמטרה לא יכולה להיכנס אליהן".

כאמור, כחלק מהמאבק לבלימת התפשטות האיסלאם הקיצוני הקים קרא את המטה החדש למאבק בהקצנה האסלאמית. "אנחנו נעורים בארגונים שונים בהם גם חב"ד ומקימים מטה שתפקידו להעיר את האסלאם המתון, זה שמבין

ח"כ לשעבר איוב קרא. צילום: פלאש 90

סגן השר והח"כ לשעבר איוב קרא מקים בימים אלה את המטה למאבק בהקצנה המוסלמית. בין הפעילויות שממנה המטה נכללת גם הפצת מנשרים הקוראים לעולם הערבי לאמץ את שבע מצוות בני נוח ואיתם את התפיסה המתונה המהווים מענה להקצנה המזרח תיכונית הזורעת הרג והרס ברוטאליים ואכזריים בעוד ועוד מדינות ערביות. "נושא הוותיקים ורעיון שתי מדינות לשני עמים ירד מסדר היום", הוא משוכנע. "האג'נדה של האזור ושל האיסלאם הקיצוני היא לא שתי מדינות אלא מדינה אסלאמית גדולה כשהחליפ'ה הוא השליט שלה כמו לפני 500 שנה".

היום. המצב יותר מסוכן מהימים האפלים של עם ישראל. מדובר כאן באנשים שהורגים על כל שטות ומנקים ניקיון אתני כל מי שאינו מוסלמי ויורים למוות בכל מוסלמי שאינו הולך לפי ההלכה האסלאמית. מי שאינו מוסלמי מקבל שם אפשרות להתאסלם או לשלם כופר או להיות מוצא להורג. אלה הדברים המסוכנים ביותר עלי אדמות".

קרא רואה בהקצנת העולם הערבי ובמעשי הטרור של ארגון דאעש מציאות המורה אך כזו שתוביל את העולם להתפתחות גם בזירה הפלשתינית. "בטווח הקצר אנחנו נהנים מזה בדיעבד. הנושא הפוליטי של הקמת מדינה פלשתינית יורדת מסדר היום. העולם רואה הקצנה נגד כל הדתות באזור. אנחנו רואים הכחדה של הנוצרים בעיראק ובסוריה, כך גם הדרוזים, היורדים, האחמדים הבאהים, הטורקמנים וכתות ועדות נוספות שמוצאות את עצמן מוצאות להורג. הדבר לא קשור לישראל.

מדינה פלשתינית – זה פשוט לא עובד

כשראש מרכז בגין – סאדאת בוחן את היתכנות קיומה של מדינה פלשתינית הוא עושה זאת באיזמל מנתחים קר ומגיע למסקנה ברורה: גם אם היינו רוצים, זה פשוט לא עובד.

חברון, ציור שמואל מושנק

כיבוש? ממי? לא היה כאן אף אחד

לאחר הפקרה ארוכת שנים של זירת המשפט הבינלאומי נכנסת קבוצת משפטנים אל עובי הקורה ומוכיחה את ההונאה שבקביעה לפיה אחיזת ישראל ביהודה ושומרון מנוגדת לחוק הבינלאומי.

למה אני צריך להכין תוכנית חלופית ולפתור להם את הבעיות? צריך להחליט מה טוב לנו ולהמשיך לעשות את מה שטוב לנו. הבסיס הוא ביטחון ודרכו אפשר להשיג את הקונצנזוס הרחב ביותר במדינת ישראל. זה מה שחשוב, לשמור על הלכידות החברתית לפני מבחנים ביטחוניים מורכבים ומסוכנים, מבחנים כאלה שרוב העם מבין שאנחנו מתקרבים אליהם. ברור היום לכולנו שנצטרך לחיות על חרוב עוד הרבה שנים, אין פתרון לכל דבר."

"הרעיון הפאן ערבי מוכרס במבנה המדינות כי הוא טוען שהעולם הערבי צריך להיות מורכב מיחידה פוליטית אחת."

פרופ' אפרים ענבר

טורקיה, אינדונזיה ומלזיה, אך הוא יותר ממתקשה לצפות למדינה פלשתינית עתיד דומה למדינות הללו. "בינתיים", הוא מוסיף להתפשר עם חמאס? "במילים להתפשר עם חמאס? אמרו להם אלה חותם הפרופ' אפרים ענבר, ראש מרכז בגין סאדאת למחקרים אסטרטגיים באוניברסיטת בר אילן, את הניתוח הריאלי והקר עורך לאפשרות כינונה של מדינה פלשתינית.

"מה שאנחנו רואים במזרח התיכון הוא שכל המתווה המדינית שהוקם בעקבות פירוק האימפריה העות'מאנית קורס מול עינינו. בסוריה אסאד לא מצליח לשמור על המדינה שלו. יש שם מלחמת אזרחים עקובה מדם. כך גם בעיראק. עיראק שהכריז תחת סדאם חוסיין לא קיימת יותר, בצפון קיימת ישות כורדית, בדרום ישות שיעית ובמרכז מאבק בין שיעים לסונים. זה נכון לא רק לגבי האזור הזה. משבר המדינה הערבית נכון גם ללוב ששם יש מאבק בין מיליציות, זה נכון גם ללבנון הרבה מאוד שנים, כך גם לתימן ואפילו מדינה היסטורית כמו מצרים מתקשה לקיים שליטה אפקטיבית בסיני."

פרופ' ענבר מציב בפני המדינות מבחן אחד המהווה הכחה ליכולת שליטתן והוה מבחן המנופול על שימוש בכוח. במבחן הזה, הוא אומר, יתכן וניתן להעניק למצרים ציון גבוה מהמדינות האחרות אך גם היא עדיין מתקשה לעמוד בו ודי במבט חטוף לעבר המתרחש בסיני כדי להבין עד כמה המציאות שם מורכבת. "לעולם הערבי יש בעיה עם רעיון המדינות", אומר ענבר ומשקיף אחורה אל ההיסטוריה של האסלאם המדיני. "הרעיון הפאן ערבי מוכרס במבנה המדינות כי הוא טוען שהעולם הערבי צריך להיות מורכב מיחידה פוליטית אחת."

ראולי, כפי שטוענים חסידי אסכולת אוסלו, צריך לתת להם זמן להוכיח את עצמם? פרופ' ענבר לא דוחה את האפשרות מיסודה אבל עדיין תוהה למה ישראל צריכה לשלם את המחיר על הניסיונות הללו. "יכול להיות שדברים יתגו בעיית מובחנת. אם רוצים לעשות ניסוי פלשתיני בבקשה, אבל לא על חשבוננו. למה אנחנו צריכים לסבול ישות כמו חמאס עד שהם ילמדו שחמאס זו ישות גרועה עבורם? בינתיים הם לא לומדים. איך הם יכולים לפתח מודעות שחמאס רע למדינה הפלשתינאית אם לראש הרשות הפלשתינאית אין את האומץ להגיד שצריך לפרו את עוזה? אם הוא לא אומר שבלי פירוק החמאס לא תקום מדינה פלשתינאית?"

צריך להחליט מה טוב לנו

במציאות הנוכחית פרופ' ענבר כלל לא חש צורך להציג תוכנית חלופית לרעיון חלוקת הארץ. טעמו על ישראל לפעול אך ורק על פי שיקוליה שלה והחיל מדיניות של דונג ועוד דונג, עז ועוד עז, ריבונות מעשית הוא מכנה את זה ואת עצמו הוא מכנה כמפא"ניק בהקשר הזה. "אנחנו צריכים להסביר שהחלום של שתי מדינות לשני עמים, שבעיני הוא חלום העניין שלנו הוא העניין הביטחוני."

עודד ד"ר הראל ארנון

שנים רבות, רבות מדי, הופקרה הזירה המשפטית-מדינית בידי השמאל הישראלי שהפעיל לא מעט מאמצים כדי לקבע בתודעה הישראלית והבינלאומית את ההתיישבות ביהודה ושומרון כמנוגדת לחוק הבינלאומי. על מנת שלא לקבע את הדה-לגיטימציה של ההתיישבות הישראלית בארץ ש'קמו עורך הדין ד"ר הראל ארנון וד"ר חגי יוניצקי יחד עם מרכז אדם ואדמה (מיסודה של תנועת רגבים) ולפני מספר חודשים פרסמו את הספר 'דיני מקרקעין והמשפט הבינלאומי ביהודה ושומרון' בו ריכזו מאמרים מפרי עטם של משפטנים בכירים המוכיחים שהאמת המשפטית רחוקה מכפי שהיה מי שדאג לקבע במוחנו. כבר בפתח השיחה עם ד"ר ארנון שאלנו כיצד קורה שדו"ח ועדת השופט אדמונד לוי (ו"ל) קובע נחרצות שאין איסור משפט בינלאומי על ישראל להחזיק בשטחי יהודה ושומרון ולעומת זאת משפטני שמאל נושאים את דגל המשפט הבינלאומי בגאון ודוחים בבזז כל קביעה בנושא זו של ועדת לוי. מנין הביטחון הזה? שאלנו, יש משהו שהם רואים ואחרים לא? "הבעיה המרכזית היא שבסופו של דבר גם אם מבחינה פורמאלית לא מדובר בכיבוש הרי

השמצאות בארץ היא ודאי בעלת מאפיינים של כיבוש. זאת משום שישנה כאן מציאות של אנשים בשליטתך ללא אזרחות", אומר ד"ר ארנון שעל אף היותו משפטן מקפיד להפריד בין הזירה המשפטית לקביעת האמת והמחויבות הנובעת ממנה. "אם מיישהו מסתכל על הדברים מבחינה אנושית מבלי להכיר את ההיסטוריה של הסכסוך הוא יכול לומר שגם אם לא כבשתם את השטח ממדינה ריבונית ולכן זה לא כיבוש, ככל זאת זה נראה כמו כיבוש ונשמע כמו כיבוש אז זה כיבוש. יש כאן אוכלוסיה שאינה שותת זכויות תחת שלטון צבאי או בגדול זה כיבוש. זו הטענה החזקה שאותה לטעמי רוב העולם מקבל ועל בסיס זה הטענות שאנחנו כביכול כובשים". ארנון אינו מלולל בטענה זו על אף שהיא אינה משפטית טהורה. "זה לא רק סמנטיקה כי אין ספק שאחד הסממנים של כיבוש הוא אוכלוסיה שנמצאת תחת שליטתך ללא אזרחות במדינתך. אלא שיחד עם זאת יש לזכור כי זה לא המאפיין היחיד של כיבוש ולכן העובדה שהמציאות ביהודה ושומרון חסרה את המאפיינים הנוספים של כיבוש מובילה למסקנה שהמציאות שם, לפחות מבחינה משפטית, איננה מציאות של כיבוש". ד"ר ארנון ממשיך ומדגיש את העיקרון ולפיו לא רק על המשפט יקום או ייפול דבר. יש עוד

כמה פרמטרים משפיעים וחשובים. "הזווית המשפטית היא זווית אחת אבל היא אינה בהכרח המכרעת. למשל, אם נניח שמדינת ישראל כובשת ביהודה ושומרון יכול אדם לבוא ולומר שגם אם מבחינה משפטית פורמאלית היא נחשבת "כובשת" עדיין לדעתו היא אינה צריכה לסגת משם כיוון שהמקום שייך לה מהבחינה ההיסטורית הדתית וכו'. מן העבר השני יכול פלוני לומר שגם אם ישראל אינה כובשת בארץ ש אסור לה להיות באזור הזה בשל טעמים מוסריים אנושיים ואחרים. פעמים רבות אנחנו בוחנים את המעשים לא רק על פי הממד המשפטי אלא גם על פי המוסר וממדים נוספים". הוא אומר ומפשת את הדברים במשל מחיי היומיום: "כמו אדם שנוסע בארום כדי להוביל פצוץ לבית החולים, זו אמנם עבירת תנועה אבל מדובר במעשה מוצדק מהבחינה המוסרית. ללמדך שהמשפט אינו חוות הכול". כמעין קמעין הקדמה לקביעה המשפטית שאותה הוא מבטא לפיה אין לישראל כל מניעה משפטית בינלאומית לאחיזה ביהודה ושומרון. "כשאנחנו באים לבחון את שאלת יהודה ושומרון צריך לזכור שאנחנו דנים רק בסוגיה המשפטית. בפריזמה המשפטית הדברים נבחנים בכלים משפטיים ועל פי אמות מידה משפטיות והמסקנה היא שישראל

'דרג השטח הוכיח מסוגלות לבצע כל משימה. צריך רק לתת לו את המשימות הנכונות'

שורת שאלות צבאיות ואסטרטגיות מציב תא"ל במיל צביקה פוגל בעקבות מבצע 'צוק איתן'. חוסר יצירתיות בהנהגת הצבא מקורו בבלבול בין תפקיד העורף והחזית, כך הוא סבור. ואגב, לדרגי השטח, עד רמת המז"טים, יש לו רק מחמאות, "נותנים תחושה שיש על מי לסמוך".

צוק איתן תמונה מירי צחי

תא"ל (מיל) צביקה פוגל

“אם אין שינוי המשמעות היא שחזרנו לאותם מקומות שבהם היינו בפעם הקודמת. אם יש לנו צבא וכוחות ביטחון שעל פי מקורות ורים יודעים להגיע לדמשק ולפוצץ שם את קמביץ החיובאללה או לאיראן כדי לחסל מדעני גרעין ולאנטבה לחילוץ חטופים או שלא יספרו לי שלא יכולים להגיע לעזה ולחסל שם את מי שצריך. חסרה יצירתיות, חסר מועף, חסר רצון לתקוף ולא רק להגן.”

גם על ההנחיה שניתנה לחסל את איום המנהרות מטיח פוגל ביקורת אם כי זו ממוקדת בעיתוי ההנחיה. “ראית פעם מנהרה בורחתי?”, הוא שואל בצנינות. “או אם המנהרה לא תברח, למה לא להורות לצה"ל להגיע עד הים, לפגוש את האויב בעיניים ולהרוג אותו ואחר כך לחסל את המנהרות. המנהרות הרי לא יברחו. למה להביא את הדרג הטקטי עד למנהרות, להיערך להגנה עליהן ולהפוך לטטיט ובכך להפוך לפתוח מפחד ויותר פגיע? יתרוננו הגדול של צה"ל אל מול צבא הגרילה הזה הוא בהיותו גוף חזק ומפחד. לא היינו לא חזקים ולא מפחידים.”

תא"ל פוגל מוסיף ומנתח את הנתונים שהציג

לדברים אלה הוא משלב הערה ומבהיר כי הוא מבין את המאמצים להימנע מנפגעים אך לתפיסתו עצם קיומו של החשש מריבוי נפגעים נבע מהערכה שגויה שקדמה למבצע. “אם היו מעריכים נכון את המערכה היו מבינים שלא יהיו לנו הרבה נפגעים.”

“מלחמה ללא יוזמה. מלחמה שמיומה הראשון חשבו רק אין לסיים אותה”

כשהוא ממשיך בנייתו עובר פוגל לרמה האסטרטגית מדינית סבור פוגל כי “זו הייתה מלחמה ללא שום יוזמה, מלחמה שמהיום הראשון שלה חיפשנו את הדרך לסיים אותה. בסופו של דבר נגררנו למלחמה של חמישים יום עם קרדיט מהעולם וממדינות ערב והתוצאות לא היו טובות לדעתי.”

כשהוא מתבקש לפרט את הנתונים שהובילו אותו למסקנת חוסר היצירתיות הצה"לית מציע לנו פוגל להשוות בין מפות צוק איתן למפות עופרת יצוקה ולחפש את ההבדלים ביניהן.

בימי מבצע 'צוק איתן' מצא את עצמו תא"ל במיל צביקה פוגל לא פעם מגויס למשימות הסברה וניתוח מהלכים בכלי התקשורת הישראליים והבינלאומיים. בתום ימי הלחימה הוא מרשה עצמו להתבונן לאחור, וכמי שהיה בעברו ראש מטה פיקוד דרום לנתח את לקחי המבצע בראיה ביטחונית, צבאית ואסטרטגית.

כבר בראשית השיחה עמו מדגיש תא"ל פוגל בנימה נחרצת שנשמעת כמבקשת למחוק ספקות ממי שבמקרה עדיין יש לו כאלה ש"ברמה הטקטית ניצחנו בגדול!", וכדי שהדבר יהיה ברור מעל לכל ספק שהעלו גורמי תקשורת הוא מוסיף: “בכל מקום שבו היה מפגש בין חיילים שלנו למחבל צבא החמאס ניצחנו בגדול, גם אם הדבר עלה לנו באבדן ובפצועים.”

לעומת הקביעה הזו מוסיף פוגל ומעריך כי “ברמה המערכתית, שהיא רמה אחת למעלה, רמת הפיקוד והמטכ"ל, פספסנו הזדמנויות רבות להכריע את החמאס בגלל חוסר יצירתיות ובגלל פחד שאינו מוסבר לי מכך שיהיו לנו נפגעים.”

"חובת כל אדם בישראל לשאול את עצמו בכל יום כיצד הוא פעל היום למען ארץ ישראל"

בראיון ל'ריבונות' מגדיר הרב ברוך אפרתי, ראש רבני 'דרך אמונה' את התביעה ההלכתית מעם ישראל להחלת ריבונות על כל מרחבי ארץ ישראל, ובתוך זאת מדגיש את ערכה של ההסברה כמצווה דאורייתא של כיבוש הארץ והישיבה בה.

הרב ברוך אפרתי

היעד שלנו הוא שיהיה צוק ישראל בכל יהודה ושומרון ובזה המדינה תקיים את מצוות ירושת ארץ ישראל.

מהו החזון והיעד שהתורה מציבה לנו לגבי יהודה ושומרון?
“היעד הוא מה שהתורה אומרת במפורש ומה היסטוריה פלשתינית. מדובר בסך הכול בפליטים שהגיעו לכאן צריך לכבוש את כל חלקי ארץ ישראל ולהחיל על כל הארץ את הריבונות הישראלית. זה הגדר של מצוות ישוב הארץ כמו שהרמב"ם כתב וזה היעד שלנו.”

הדרך להגיע אל היעד הזה היא על ידי שני נתיבים מרכזיים. האחד הוא מעשים בשטח. צריך בשם כל ישראל וכשליחים של עם ישראל לעלות להרי יהודה ושומרון ולהתיישב בהם. הנתיב השני שמשלים את הראשון הוא על ידי הסברה רחבה בעם ואצל מקבלי ההחלטות בכך שאין לנו אפשרות להישאר בארץ מבלי להיות משוכנעים בצדקת דרכנו ובכך שהקב"ה נתן לנו את הארץ הזאת ומתוך כך אנחנו מחוייבים להחיל עליה את הריבונות הישראלית.”

אני שומע בדברים התנחלות בהרים והתנחלות בלבבות על ידי הסברה, אבל אני לא שומע בדברים את הנתיב הפוליטי של חקיקה וריבונות

“הפוליטיקה היא שיקוף של רצון עם ישראל. כאשר עם ישראל ירצה הדבר הזה יקרה. היעד שלנו הוא שיהיה חוק ישראלי בכל יהודה ושומרון ובזה המדינה תקיים את מצוות ירושת ארץ ישראל. כל עוד שאין החלת ריבונות על יהודה ושומרון המשמעות היא שמדינת ישראל אינה מיישמת את תפקידה בתחום הזה וזה חמור מאוד, אבל הדרך לשכנע את מקבלי ההחלטות להחיל את החוק ביהודה ושומרון היא על ידי הסברה וגם על ידי פוליטיקה שלעניות דעתי היא אינה העיקר כאן.”

זהו חוק הקב"ה שולח לנו אויבים שיחדדו לנו את ההווה. ברגע שעם ישראל יידע מי הוא הערבים יפסיקו להוות איום עלינו. כל עוד יש איום של מדינה פלשתינית או התנגדות ערבית הדבר מלמד אותנו שאנחנו עדיין לא יודעים מה אנחנו.

מצוות עשה מהתורה על עם ישראל לרשת את ארץ ישראל. המצווה הזו חלה בימינו במלוא מובן המילה

להפסיק להשתמש במונחים שהם המציאו. אין דבר כזה פלשתינים, אין דבר כזה עם פלשתיני ואין דבר כזה היסטוריה פלשתינית. מדובר בסך הכול בפליטים שהגיעו לכאן בעשרות השנים האחרונות.

שמורת עוז וגאון בגוש עזון - לזכר גיל-עד, אייל ונפתלי הי"ד / שמעון כהן

עוז וגאון. צילום: נשים בירוק

את המקום, מנכשים, מנקים ומכשירים אותו כאתר מכובד וראוי בו יונצח זכרם של נכדו וחבריו החטופים שנרצחו. הסב הביע תקווה להתרחבותו של המקום כחלק מבניית ארץ ישראל בדרך לגאולה השלמה.

במלאת שלושים לרצח הנערים התקיימה במקום אזכרה בה נטלו חלק ראש מועצת גוש עזון דויד פרל, הרב ישראל רוזן, הרב ברוך אפרתי, יו"ר ועדת החוץ והביטחון חבר הכנסת זאב אלקין ומאות תומכים מישובי הסביבה ומרחבי הארץ. באירוע נשא דברים גם אורי, אביו של אייל יפרח הי"ד, שסיפר על תחושותיו בחמישים הימים שחלפו מאז חטיפת בנו וחבריו ועד ימי הלחימה של צה"ל ברצועת עזה. בתחילת חודש אלול התקיים במקום אירוע מוסיקלי לפתיחת חודש הסליחות. האירוע התקיים בהשתתפותה של רחלי פרנקל, אמו של נפתלי הי"ד, שהביעה את תחושת הרוממות לנוכח האופן בו מונצח שמם של בנה נפתלי, אייל וגיל-עד. "אנחנו רוצים שמעו ייצא מתוק והמקום הזה כל כך מתוק ומתאים לילדים החמודים שלנו", אמרה ברגש רב והוסיפה כי היא אמנם אינה יודעת כיצד עושים נחת רוח "למי שהחליף צורה", כהגדרתה, אך במקום זה, קרוב כל כך לצומת גוש עזון, הם "מרגישים כל כך בבית" ויש להם נחת רוח מהאחיזה במקום, אמרה והביעה תקווה להמשך התפתחותו וצמיחתו של המקום. כאמור, האתר כולו מיועד להפוך למוקד תיירותי שיכלול סיורים באזור, קמפינג ופעילויות לצד מתחם בו יתקיימו אירועי תרבות ושמות. חלוץ השמחות שהתקיימו במקום היה בנם התינוק של דוד ואלונה ברנר, תושבי הישוב אלעזר, שכרית המילה שלו התקיימה בעוז וגאון. משפחת ברנר הזמינה לגבעה את אורחיהם, את בני המשפחה ואת המוהל וקיימו את הטקס המרגש במקום. שמו בישראל של התינוק שזכה להפוך לחלק מההיסטוריה המתחדשת של גוש עזון הוא 'עוז מיכאל'. "השמורה הוקמה כדי להמשיך חיים בארץ ישראל, לתת נשמת חיים ונוכחות יהודית מתמדת על עוד נקודה בגוש עזון. לכן היה טבעי למשפחה לערוך את ברית המילה של בנם הראשון כאן, בשמורת עוז וגאון ולקרא לתינוק עוז מיכאל", סיכמו ראשי 'נשים בירוק', יהודית קצובר ונדיה מטר שציינו כי באירוע זה קיבל "הביטוי בדמייך חיי משמעות כפולה ומכופלת".

הרצאה של אריה רוטנברג, מדיין בבית ספר שדה כפר עזון

בראשית תמוז האחרון קבעו פעילי תנועת 'נשים בירוק' באדמת הארץ יתד נוספת, אחת מרצף יתדות שקבעה התנועה בשנים האחרונות. לאחר אדמות נצר, שדמה ואתרים נוספים הקימה התנועה מעל צומת גוש עזון את אתר התיירות 'גבעת עוז וגאון'.

היה זה בלילה שאחרי היוודע דבר הירצחם של שלושת הנערים, גיל-עד שאער אייל יפרח ונפתלי פרנקל (גאון) הי"ד. בהחלטה מהירה התארגנו פעילי התנועה ואנשי המדרשה הציונית לעלייה אל הגבעה הסמוכה לטרמפיאדה ממנה נחטפו השלושה. על הגבעה שהונחה במשך שנים ארוכות פשטו הפעילים בסיוע בני נוער, תושבי האזור ותומכי ההתיישבות והחלו בפעילות מואצת להכשרת המקום ושיקומו לקראת הפיכתו אתר תיירות וקמפינג.

מרגע זה ואילך בכל יום ויום השתנו פניה של הגבעה. שבילים נפרצו, ספסלים הוצבו, קוצים ועשבייה נוכשו, עצי פרי ניטעו, אוהלים נקבעו, המבנה הישן ששימש בתקופה הירדנית את שומר היער והפך למזבלה נוקה ונצבע במקביל לפעילות ענפה לבני נוער ומבוגרים שהתקיימה בשטח.

ראשי 'נשים בירוק', יהודית קצובר ונדיה מטר, ואנשי יהודה, צעירים שעלו מארצות ברית המועצות לשעבר בשנים האחרונות מתוך מגמה חלוצית ציונית, הפעילו את בני הנוער שהגיעו מכל רחבי הארץ והתגייסו לפעילות הנמרצת בימים ולפעילות החברתית תרבותית בלילות.

במרוצת הימים הבאים זכתה השמורה לתשומת לב ציבורית ותקשורתית רחבה. ראשי מועצת גוש עזון הצטרפו לפעילים בתמיכה וסיוע לוגיסטי, אישי ציבורי כחברי הכנסת זאב אלקין, אורית סטרוק, שולי מועלם ואחרים כמו גם רבני האזור הגיעו למקום כדי לחזק את רוחם וידיהם של העולים ליער.

כמה וכמה רגעי שיא נרשמו במהלך השבועות שחלפו מאז הוקמה שמורת 'עוז וגאון'. אחד מהם היה כאשר סבו וסבתו של אייל יפרח הי"ד הגיעו והשתתפו בנטיעות שבמקום. הסב, עמרם, סיפר על התרגשותו בעת הביקור במקום למראה בני הנוער הרבים הפוקדים